

V E R S L A G
No. 12 2 Jan. 1953

van lezingen en voordrachten, gehouden op bijeenkomsten van de " O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N " Voor wekelijkse ontvangst opgeven aan: J. L. Buitendijk, Buys Ballotstraat 11 's-Gravenhage Alle correspondentie: Alg.Secr. W.Chr.C.v. E I J K E L Aalbessenstraat 3, 's-GRAVENHAGE, Telefoon : 33 82 77

Goeden avond vrienden,

Allereerst wil ik U attent maken op het volgende: Wij zijn, noch kunnen zijn krachten ons wezen alwetend. Wij weten evenveel als U, misschien, omdat wij de zaak van een andere kant bezien, dat wij iets meer kunnen zien. Daarom zou ik zeggen: onderzoek alles voor dat U aanvaardt. Dit geldt voor ons in dezelfde mate als voor U. Wij moeten, wat gezegd wordt, kritisch beschouwen. Dan willen wij voor de laatste maal, bij de VRAGENRUBRIEK besprekingen inlassen die betrekking hebben op de toekomst voor dit jaar.

Als eerste onderwerp hadden wij gedacht een cursus te geven. Wij zullen trachten in de loop van drie, vier maanden deze volledig te behandelen. Als onderwerp zullen wij dan speciaal spreken over God.

De mening is veel voorkomend dat God een bereikbaar iets is. Als wij dit op de keper gaan beschouwen, dan onvliedt ons God. Toch moet er ergens iets liggen waaruit wij het bestaan van God kunnen afleiden. De totale lijn der schepping. Er zijn vele richtingen die het ons mogelijk maken. God, zegt de mens, is een al-scheppende macht. Goed, maar die kan blind zijn. Kunnen wij een blinde als de Schepper aanvaarden? Neen, dus deze weg kan niet de juiste zijn. Wij kunnen niet uitgaan van een omschrijving van een blinde God. Den putten uit de esoterische wetten? ten dele. Allereerst God is en moet zijn een denkend wezen. Een niet denkend wezen kan de mens zich niet denken als een godheid. Indien er onder U zijn die bekend zijn met de Indische leerstellingen, dan zullen zij hebben bevonden dat er is ruimte en in deze ruimte een scheppende macht. Zij gaan niet zover door te zeggen "en is dit God". Daaruit blijkt dus duidelijk dat zij die verder gaan, toch altijd weer terugkomen bij een denkend vermogen dat handelend en scheppend optreedt. Wat het christendom zegt: God is almachtig, alwetend, al-liefde, persoonlijk wezen, vandaar andere filosofie. De schepping is een droom van Goddelijke slaap. Buiten hem staat het Rijk Gods bewust vast in totaal der schepping. Hoeveel verschillende opvattingen en toch weer dezelfde. Wij kunnen een God hebben. Altijd staat er weer één ding vast: een God moet op ons lijken, moet acceptabel zijn. Wij hebben dus getracht een klein overzicht te geven van de verschillende gedachten die er omtrent God bestaan. Ik zou er nog bij kunnen halen het Boeddhisme b.v. Hoe ziet de mens b.v. God? Als een oude man, God als een lichtende zuil, als iemand die voordeel geeft, vijand verdeelt, zijn aanbidders behoedt. Hoevelen zijn er niet beducht door de verschrikkingen van zijn wraak? Het kwaad dat veel meer uitgesponnen wordt dan het goede. Als wij aan U vragen, hoe ziet die God er uit, zullen velen van U een zelfde wezen voor ogen hebben. Die God, die de mens aanbidt is vaak dezelfde die hij zelf heeft voortgebracht. Er kan maar één werkelijke God zijn, daarom moeten wij deze voorstellen als een relatieve beschouwing van het eigen wezen. Dus niet een God zoals die beschreven wordt door de mens. Een God van de massa dus, blijkt beperkt te zijn. Beperkte God. Kan een God beperkt zijn? Ik geloof het niet. Omdat God niet beperkt kan zijn, kan ook die het niet doen. God is niet afhankelijk van een enkele Godsdienst, niet van een mens of een groep van mensen. Ik zeg op mijn beurt dat, als ik een God neem, dat daar dan geen macht tegenover kan staan. Een duivel, die handelt tegen Gods wetten is ook een God, God beroofd van zijn waardigheid. God is in alle dingen, dus moet hij ook in de demon zijn, dus God is in hemel en hel, in alle dingen goed en kwaad. Als God dan één is, waar ligt duellisme van het hele bestaan? Dit ligt in de mens. In de mens ligt hemel en hel, goed en kwaad, strijd met goed en kwaad. God strijdt niet; als God zou strijden, bestrijdt hij zichzelf. We zien één vast punt: God is onveranderlijk. Als God onveranderlijk is, dan is hij dit altijd geweest. God is liefde of is een toornende God. Toornende God! Zou dat juist zijn? In dat geval zou hij zijn eigen onvolledigheid toegeven. Ik kan mij niet voorstellen dat een Almachtige toornig zou zijn. Ik kan mij niet voorstellen een toeziende God, daar alles uit Hem is voortgekomen. Aannemende dat God een volmaaktheid is, voortbrenger van denkvermogen. Als Hij geen denkvermogen bezat dan zou God chaos zijn. Dat kan niet. God is leiding, God kan alles binnen de grenzen van zijn eigen wezen. Nu zijn wij meteen iets dichterbij gekomen. Die God bestaat werkelijk. Wij zijn te verblind om God te zien. Heeft iemand iets te vragen, op te merken of een tegenwerping naar aanleiding van hetgeen ik hier naar voren heb gebracht? Neen, dan ga ik verder: Wij hebben vastgesteld dat God vanaf een vast punt leidt, anders zou Hij zichzelf verleechenen. Nu gaan wij ons afvragen, als wij God in ons hebben, wat kunnen wij dan met deze God bereiken?

Want wat heeft U aan een God als die alleen maar een verre macht blijft? God is voor U een rechter. Het zou niet rechtvaardig zijn Uw persoonlijke visie tot anderen uit te strekken. Er is een tweeledigheid in U, die staat tussen geest en stof. Wanneer U nu deze God in U zelf hebt, dan zult U afstand moeten doen van het dierlijke in U. Het blijft in U, doch U moet afstand doen van dat waar U slaaf van bent geweest. Wat een tweeledigheid was wordt dan een eenheid. Dan hebt U een klein deel van Uw God. Dat deel dat je kunt begrijpen raakt dan de kracht van het goddelijke, op het ogenblik van vereenzelviging in U. Als U zich vereenzelvigd dan gaat het beeld der wereld veranderen, de "schijn" der dingen zoals door U en Uw medemens wordt opgevat.

Ik heb getracht het niet te zwaar te maken voor vanavond. Ik hoop dat het gelukt is, U zult kunnen begrijpen hoe alle facetten van het goddelijke tot een geheel, enigszins nabij komt. Nog iets te vragen? Niemand! Sluiting.

VRAGEN, welke nimmer een persoonlijk karakter mogen dragen, kunt U schriftelijk inzenden aan J.L. Buitendijk, Buys Ballotstraat 11, D e n H a a g.
U zult te zijner tijd in de rubriek "Vragenbus" het antwoord kunnen vinden.

Het hierna volgende is verder per Wire-Recorder opgenomen en is dus een woordelijk verslag van het gesprokene.

Goeden avond vrienden,

Vragenrubriek. Zijn er vragen te stellen?

x Ja, ik heb er enkele binnen gekregen. Is het U bekend dat er op andere bewoonde planeten ook al van die verlichte wezens geleefd hebben zoals Jezus, Boeddha enz.?

Ja, dat is inderdaad het geval. Er zijn natuurlijk betrekkelijk veel bewoonde planeten in het Al, ofschoon gerekend in totaliteit tegenover het aantal sterren, hun aantal misschien nog betrekkelijk gering geacht kan worden. Deze planeten bevinden zich natuurlijk in verschillende stadia van ontwikkeling. Ook dit is zeer begrijpelijk, zodat U in sommige zuivere moerasplaneten vindt, dus zoals de aarde in het vroegere tijdperk, het tertiaire tijdperk o.a. er vooral grote moerassen zijn, betrekkelijk weinig vlakten, zware regenval en dergelijke. Daar vindt U natuurlijk geen wezens die een zodanige beschaving bereikt hebben, dat we hier kunnen spreken van een mens-gelijke beschaving. Er zijn echter verschillende planeten, waar de ontwikkelingsomstandigheden zodanig gunstig waren, dat andere rassen daar leven en een persoonlijk intellect dus voortbestaat. Het eigenaardige is dat op praktisch al deze planeten, waar de beschaving een bepaald pijl bereikt heeft, men òf uit het verre verleden, òf uit een meer nabij verleden, kent een verlosser of een verlossingsgedachte. Het is verder opvallend dat bij zeer vele de volgende symbolen in gebruik zijn n.l. de driehoek om de goddelijkheid uit te drukken of de godheid, en een kruis, zij het dan vaak in een gevarieerde vorm. U kent de verschillende hier op aarde ook, niet waar? swastika, hakenkruis en dergelijke; maar dergelijke kruissymbolen dus, zijn inderdaad tegen andere planeten ook een uitdrukking voor de verlossingsgedachte en dit zal wel terug te voeren zijn op een esoterische gedachte, waarbij wij kunnen zeggen dat de horizontale, dus de normale levensuiting gekruist wordt en verheven wordt door de verticale, die er doorheen loopt en die verbindt de totaliteit van hoogte en diepte. Dan heeft U daarmee ook de uitspraak van Johannes, niet waar: "Gij die niet kent de hoogte en de diepte, de breedte en de lengte". Deze uitspraak, die ligt er ook in vervlochten en het schijnt dat dit symbool inderdaad praktisch overal in het heelal gebruikt wordt en begrepen wordt als zodanig. Verder kennen wij verschillende planeten waar de Messiasgedachte levend is, ofschoon verdere godsdienstige beschouwingen vaak ver afwijken van hetgeen hier op aarde gebruikelijk is.

x Dan is hier een 2e vraag. Wat is een cosmisch jaar en een cosmische dag?

Ja, een cosmische dag wil zeggen de periode die verloopt tussen het ontstaan van het eerste licht, bij de evenwichtsverstoring van de kracht die totnogtoe zich niet geuit heeft, tot het ogenblik dat de totaliteit van geuite stof, door een gebrek aan spankracht terugvalt op het centrum waaruit het leven ontstaan is. Dit is een z.g. cosmische dag. Een cosmisch jaar heeft een groot aantal van deze dagen in zich en betekent de totaliteit van bestaansvoorwaarden die noodzakelijk is om weer op hetzelfde punt terecht te komen, zodat na een groot aantal heelallen die geproduceerd zijn, uiteindelijk er één ontstaat die weer hetzelfde zou betekenen. Dit is dan een cosmisch jaar en het aantal der cosmische jaren zoals U weet, is zeven en in een cosmisch jaar vinden dan ook het dagenaantal, dat symbolisch is en dat kan worden uitgedrukt in de getallen, drie, vier, zeven en negen. Maar de preciese duur daarvan is niet te bepalen, daar ook de dagen en nachten van de cosmos niet altijd gelijk lang zijn, daar zij afhankelijk zijn van het verlicht intellect dat werkzaam wordt hernieuwd, dat hernieuwd gestimuleerd, dus tot een weloverlegde scheppingsdaad overgaat.

U kunt dus het zo uitdrukken, een cosmische dag is de werktijd van een bepaald intellect gestuurd door de eeuwige macht in de materie in de stof en alle vormen die uit deze werkzaamheid resulteren. Ik hoop dat dit voldoende is.

x Kunt U ons ook iets vertellen over Indonesië, vooral omtrent de daar aanwezige Hollandse mens? Ik geloof dat er belangstelling voor prognose bestaat als ik mij niet vergis. Nu, kijkt U eens. Indonesië van het ogenblik is een land van grote tegenstellingen, dat zult U begrijpen en wij hebben te maken met de groep der intelligentia waaronder verschillende werkelijk verantwoordelijke harde werkers en een grote groep van minder geletterden, die wij misschien het beste parasieten zouden kunnen noemen. Zij trachten n.l. zo groot mogelijke voordelen te verwerven, bij zo geringe mogelijke prestatie. Juist voor deze laatste groep is het belangrijk dat de ressentimenten tegen blanke overheersers te allen tijde levendig blijft. Zo zullen wij in de politiek van Indonesië voortdurend het volgende op zien treden: Indonesië zelf d.w.z. de werkelijke regeringskring is geneigd de hulp van blanken in te roepen en zou zelfs de deskundige Nederlanders gaarne zien in verschillende leidende posities. Dit is echter niet te volbrengen, daar een onmiddellijke opstand van het volk tegen iets dergelijks het resultaat zou zijn. Men zal daarom trachten over te gaan tot het knopen van banden met andere witte landen, maar ook dit zal onmogelijk zijn vooral daar, om mensen te krijgen, een zekere kapitaalsbelegging van deze blanke landen in Indonesië wel noodzakelijk zou zijn en dit onder de heersende omstandigheden niet mogelijk is. Voor de blanke mens, die op het ogenblik nog in Indonesië leeft, is dus de toestand betrekkelijk critiek. Enerzijds zal de regering geneigd zijn, een nog langere tijd, althans tot voldoende krachten uit eigen kring beschikbaar zijn, te handhaven, anderzijds zullen alle kleinere ambtenaren en heel veel van het vroegere leger, van het vrijheidsleger, trachten deze blanken ten koste van alles weg te drukken, ook indien dit gepaard gaat met grote financiële offers voor de Staat en een verslechtering van de sociale toestand van de bevolking. Daarom kunnen wij praktisch het volgende zeggen waar het gaat om de mens, de blanke mens in Indonesië. Het aantal rampok-partijen op buitenposten zal in het komende jaar zeer sterk toenemen, vooral wanneer enige natuurrampen opzichzelf reeds licht ontvlambare gemoederen nog wat meer op spanning gebracht heeft. Dan kunnen wij verder verwachten een zekerstelling van de positie van de blanken in verschillende der grotere steden; dit echter voornamelijk op het gebied Java, mindere mate Sumatra, wat de andere buitenposten aangaat betrekkelijk weinig, betrekkelijk geringe zekerheid. Deze mensen zullen daar wel aan voortdurende beperkingen onderhevig zijn en vooral zal men trachten hun het bestaan door financiële maatregelen moeilijk te maken. Dit is n.l. tweeledig; hierdoor geeft men een bevrediging aan het volk en versterkt de zeer zwakke financiële positie. Men zal anderzijds trachten om te voorkomen dat grotere overschrijvingen, vooral in goud en dollarwaarden of andere vaste valuta van Indonesië naar o.a. Nederland, naar Amerika en ook naar Engeland nog verder plaatsvinden. Men zal trachten daar een stokje voor te steken. Dit zal ook weer met zich meebrengen dat protesten die worden ingediend, de positie van de aanwezige blanken ietwat moeilijker maken en vooral de Nederlanders, die betrekkelijk slecht beschermd zijn uiteindelijk daar, zullen daar waarschijnlijk wel de zwaarste klappen weer te dragen krijgen. Voor diegenen die niet gebonden zijn aan een gezin, zal het leven in Indonesië nog voldoende mogelijkheden bieden. Daar waar gezinsbanden bestaan en een grotere verantwoording voor de mensen dus is weggelegd, daar geloof ik dat de toestand in het komende jaar steeds moeilijker zal worden. Een uitzondering kunnen wij maken voor de periode die valt na September en in ieder geval vóór December, een periode waarin het ingrijpen van blanken bij een natuurgebeurtenis, inderdaad redding zal brengen aan een groot aantal van de inboorlingen, de inlanders, en daardoor zal een tijdelijke matiging van de haat wel waarschijnlijk zijn. In die periode zal het dan ook lijken of er gunstige aspecten bestaan voor het voortzetten van cultures en dergelijke, maar dat zal maar heel kort zijn. En ik geloof dat, om er nog wat anders mee te verbinden, we na deze geschiedenis een korte rijzing zullen beleven van bepaalde Ind. fondsen, die daarna echter weer zullen vallen. Die Ind. fondsen die nog uitkeren, mag ik er ook wel bij zeggen, keren hoofdzakelijk uit krachtens reserves die niet besteed worden, maar uit de cultures zelf valt op het ogenblik weinig of geen winst te maken. Daar nog meer vragen over?

x Dan heb ik hier een vraag, naar aanleiding van het onderwerp "heil en onheil". Deze had feitelijk aan de vorige spreker gedaan moeten worden, doch die mijnheer had niet de vrijheid dit zelf te doen; De uiteenzetting over heil en onheil van de vorige spr. sluit m.i. het plichtsbesef uit b.v. een ongelukkig huwelijk dat omwille der kinderen in stand gehouden wordt, wat is daarover Uw opinie?

Mijn opinie is dat wanneer werkelijk om 't wille van de kinderen dit zou gebeuren, hier wel degelijk door de zelfbeperking een heil gevonden zou kunnen worden, maar dat over het algemeen de banden die daar aangehouden blijven, ofschoon ze niet direct meer gewenst zijn, tot een gewrongen positie leiden, juist omdat men, ondanks dit samenblijven, de op U genomen vermindering van eigen vrijheid, deze toch wenst terug te winnen.

En dan heeft U hier dus een geval waarin plichtsbesef, dat gelegen is in de persoon zelve en als zodanig behoort tot zijn eigen heil. Een verloochening van die plicht kan n.l. een groot schuldbesef teweeg brengen en daardoor in deze mens een tweeledigheid, een strijdigheid die tot onheil voert, maar deze mens blijkt nu na de aanvaarding van zijn plicht, over het algemeen niet bereid de consequenties te aanvaarden d.w.z. zich totaal aan te passen. In een dergelijk geval, als U mijn opinie vraagt, zou ik zeggen, ja, is het wel goed om samen te blijven voor de kinderen. Is dit niet iets wat alleen maar te handhaven is indien beide ouders inderdaad de kinderen maken tot hun totale leven. Waar dit niet het geval is n.l., zullen de geschillen tussen de ouders, op de kinderen vaak funestere invloed hebben dan dat de afwezigheid van ouderer zorg gedurende enige tijd. Het is natuurlijk een visie onzerzijds; U moogt er rustig mee verschillen, maar als U de psychologische en vooral de psychische waarden ziet, die hiermee verbonden zijn, dan zoudt U ons waarschijnlijk gelijk geven. Ik hoop dat dit antwoord voldoende is. Als het niet voldoende is dan vraagt U maar. Neen, het is niet voldoende.

Het is niet voldoende? Voorbeeld. Inderdaad.

Maar het kardinale is, dat wanneer ie? (niet te verstaan)

Dat is weer afhankelijk van de persoon zelve. Wanneer U een ander schaadt, zult U over het algemeen in U zelve een schuldbesef hebben, niet waar? want U aanvaardt dit als schade en niet als recht doen. Er wordt n.l. ontzettend veel schade toegevoegd aan anderen die rechtens en wettelijk bestaat volgens maatschappelijke opvattingen en dan door de bedrivers van deze daden ook niet geacht worden slecht te zijn en daar verzet U zich niet tegen. Dan zou ik zeggen, waarom gaat U dan niet een stap verder en zegt U dan, uiteindelijk is beslissend voor het heil in een mens en het onheil, daar wij buiten laten zijn zuivere sociale relaties en betrekkingen met de maatschappij. Dan is het toch begrijpelijk dat deze mens zelve uiteindelijk rechter moet zijn en ik zal U zeggen dat, om op deze wijze Uw heil te zoeken, dat vraagt heel wat meer plichtsbesef dan het meelopen in de grote regels en lijnen van de maatschappij. Op het ogenblik dat Uw buurman en Uw buurvrouw, Uw predikant en misschien Uw rechter beoordeelt wanneer U goed bent en niet en U zich volkomen daaraan onderwerpt, doet U afstand van de zuiver persoonlijke waarden die in U leven, dat zult U toch met mij eens zijn. Is het nu Uw plicht om de wereld volgens Uw eigen wezen het beste te geven wat U te geven heeft, of is het Uw plicht om aan de middelmaat gebonden te blijven? En dan geloof ik dat een mens die werkelijk oprecht zichzelf heeft onderzocht en een bepaalde taak aanvaard heeft, omdat hij deze voelt als een noodzakelijkheid voor zichzelf, dat deze mens heel wat plichtsgetrouwer zal zijn dan degenen die om 't wille van een oppervlakkige plichtsbetrachting ten opzichte van de menigte, een levenshouding aannemen die niet echt is en die over het algemeen in een groot gedeelte van hun daden ontkend wordt.

x: Mag ik misschien nog iets zeggen daarop? Wordt het niet gevaarlijk en leidt het niet tot egocentrisme om niet te zeggen egoïsme en is het niet in strijd met de wet van naastenliefde?

Neen, in tegendeel. Egoïsme is het uitsluiten van alle moeilijkheden voor de eigen persoonlijkheid en egocentrisch, ja, uit de aard der zaak wel. Egocentrisch n.l. omdat de totaliteit van Uw ervaring in Uzelf besloten ligt. De wereld buiten U bestaat alleen in zover als U ze waarnaemt of kent, onverschillig op welke wijze. Dus Uw oordeel over die wereld is uit de aard der zaak egocentrisch. Het kan bij dit egocentrische, egoïstisch zijn maar dan verloochent U daarbij Uzelf, want U voelt voor Uzelf zeer goed dat er een aantal relaties zijn die U staande moet houden met die buitenwereld, dat er bepaalde verplichtingen zijn die U heeft t.o.v. die buitenwereld, dus daaruit, uit dit volledig besef, volgt de werkelijke naastenliefde, die U in staat stelt te leven volgens datgene wat volgens Uw innigste wezen de werkelijke wet behoorde te zijn. Wij mogen nooit vergeten dat een maatschappelijke structuur uiteindelijk een historisch tot stand gekomen iets is waarbij usances, plaatselijke gebruiken en de opvattingen van de meerderheid, die over het algemeen ligt onder het intellectueel gemiddelde van het totaal, bepalend is. Vandaar dat een werkelijk christendom nooit balden kan worden door een maatschappij, maar wel door een enkeling. Een maatschappij kan niet christelijk zijn, omdat zij krachtens de convenances waardoor zij bestaat, gedwongen is egoïstisch te zijn n.l. zichzelf te handhaven en zichzelf te beschermen en juist degene die afstand doet van dergelijke procedures om te komen tot een beoordeling van zichzelf, maar volkomen eerlijk zoekt wat zijn eigen mogelijkheden en z'n fouten zijn, die heeft ook de mogelijkheid om juist krachtens dit besluit, dat in hem zelf is gevallen en dat niet wordt beïnvloed door wat anderen zeggen of denken, tot het stellen te komen van daden van naastenliefde die heel wat groter zijn dan de doorsnee mens onder zuiver maatschappelijke omstandigheden met een zuiver maatschappelijk oordeel, kan bereiken. Dus in deze ben ik het niet met U eens, hoor. Ik geloof niet dat dit uiteindelijk leidt tot egoïsme en een verloochening van de wet der naastenliefde. Wij moeten twee dingen n.l. niet met elkaar verwarren en ik ben bang dat dit hier gebeurd is. Wij hebben hier gesproken over het heil en het onheil in de mens. Het heil en onheil in de mens staan niet in directe verbinding met de buitenwereld, ze zijn de persoonlijke problemen en deze persoon-

lijke problemen en hun persoonlijke oplossing zijn beslissend voor het uiterlijke beeld dat tegenover de wereld getoond kan worden. Hoe beter dus de oplossing in het eigen wezen, hoe beter men tegenover de wereld naar voren komt.

Het eigenaardige is, dat de mens over het algemeen wel idealen heeft en dat deze idealen stammen uit een wetenschap van wat goed is volgens hem. Dat hij nooit komt tot een verwerkelijking van die idealen, omdat hij zich houdt aan de normaal geldende regels van de maatschappij, die iets dergelijks als een droom verschuiven in de verte, als een onmogelijkheid. En waar een mens zijn droom volgt, inplaats van de maatschappelijke regel, daar zien wij òf een grote ramp gebeuren òf wij zien een wereld rijker worden en nu is het alleen de vraag, acht U het gerechtvaardigd om dat risico te nemen. Dan zeg ik ja, want de ziel moet zich hieruit eindelijk bewust worden en niet het lichaam. Het lichaam hoeft niet vet en dik en mooi te worden, naar die ziel moet zich bewust worden; dat kan ze alleen als ze de risico's van het leven ten volle aanvaardt en niet zoekt zich te verschuilen achter de massa, achter de wet, achter gebruiken en wat de bureu ervan zeggen. Begrijpt U?

Ja,

- x De nacht van Brahma, komt die na het aantal cosmische jaren, door U genoemd? Neen, die komt na de dag; dat is toch duidelijk? Het ligt toch in de naam "Dag van Brahma", "Nacht van Brahma". Dag van Brahma het begin van het ontstaan waarbij natuurlijk gerekend wordt vanaf het ogenblik dat één ster, zoals het wordt uitgedrukt dan in de Brahmistische leerstelling, dat één ster nog gloeit. Dit betekent, het wordt nacht, de heersende godheid, de persoonlijkheid van het Al, sterft d.w.z. er heerst nu geen uiting meer van de persoonlijkheid; alles valt ten gronde en dan, volgens de begrippen der Brahmanen, blijft één ster, die zich sterk bewust is, bestaan. Zij blijft als enige levende in de duisternis, zij wordt zich hiervan bewust. In dit bewustworden van deze ster verstrijkt de nacht en zij kan krachtens haar licht en haar wil, andere lichten ontsteken en dan herleven we dus na deze nacht, hernieuwd de dag van Brahma en het jaar spoelt dan ten einde wanneer deze sterven, deze geesten, deze lichtgeesten dus, begrijpen dat deze uiting uiteindelijk slechts waan is en schijn en dus wanneer zij in werkelijkheid zouden moeten openbloeien in licht en indien de schepping zich terugtrekt, dan is het jaar van Brahma voorbij en dan valt alles terug tot de lege ruimte waarin alleen de potentiële schepping is, maar geen praktische schepping.

Nog meer te vragen vrienden?

- x Kunt U ons ook wat zeggen over de zonnevlecht?

De zonnevlecht is een schakel van zenuwen; die komen daar in grote mate bijeen en als zodanig is de zonnevlecht één van de plaatsen waarop de uitwisseling van de invloed van de verschillende klieren zeer sterk gebeurt. Daardoor is deze zonnevlecht geworden tot een belangrijk punt waarbij een groot gedeelte van de levenskracht van de mens opgesloten ligt. Men spreekt wel eens over het "Od" als de levenskracht in hem; dan zou ik zeggen ja, hier bij de zonnevlecht zult U dat in zeer sterke mate ontdekken. Vandaar dat de zonnevlecht vaak voor geestelijke belevenissen de bindende factor is met het lichaam.

Nog meer te vragen vrienden?

- x Men kent in de verschillende godsdiensten tegenstelling in voorbeschikking en vrije wil. Mag ik dat eens vernemen?

Ik wil dat wel in het kort doen, ja. Voorbeschikking betekent totaliteit van bestemd zijn. In het totaal van de schepping gezien bestaat er inderdaad een voorbeschikking, daar men uitgaat van God en niet anders kan dan tot God terug. Dit is de voorbeschikking. De vrije wil is echter de beslissing hoe men tot deze ontwikkeling komt die de uiteindelijke terugkeer mogelijk maakt, zodat voorbeschikt is Uw weg op aarde en Uw weg in den geest, maar deze weg door U beleefd wordt op een wijze die persoonlijk bepaald wordt door U zelve. Wanneer U tot een voldoende bewustzijn komt, zult U dus inderdaad deze weg op een ander plan als het ware voortzetten. Een voorbeeld. Voorbeschikking. U wordt geboren en U sterft; de geboorte was niet noodzakelijk en het sterven was niet noodzakelijk, want bij de volledig verlichte geest zou het mogelijk zijn, te komen tot een verpersoonlijking in een zelf geschapen lichaam zonder meer en het zou mogelijk zijn het leven op aarde dus in een stoffelijke vorm onbeperkt voort te zetten, zolang als de aarde dus bestaat, echter de geest is niet in staat tot deze scheppende daad, daar zij het bewustzijn niet heeft dat noodzakelijk is om te komen tot een realisatie van de krachten, hiervoor nodig. Zij wordt dus geboren en nu is het ook voorbeschikt dat zij zal sterven. In die tussentijd zal die mens leven. Het verloop dus, het ouder worden en dergelijke, ligt eveneens voorbeschikt in het lichaam. De eigenschappen die ontwikkeld worden liggen erfelijk bestemd in het lichaam reeds bij de geboorte en worden verder ontwikkeld gedurende het leven. De geestelijke rijpheid echter die de mens heeft, is bepalend geweest voor de keuze van lichaam. Hij had n.l. verschillende mogelijkheden; hij heeft er één enkele van gekozen en dus gerealiseerd als mens. Hier was dus een vrije wil, zij het beperkt, aan het werk. Nu gaat deze mens een groot aantal belevenissen tegemoet in zijn leven; hij zal erop reageren. Hoe hij daarop reageert en op welke wijze hij tracht deze daden en gebeurtenissen te

Ten opzichte van Uw omgeving blijft de totale waarde gelijk, begrijpt U?

x Ik begrijp het anders.

U begrijpt het anders.

x Mag ik nog even doorgaan? Dan maak ik daaruit op, dat wanneer dus iemand voorbeschikt is om gedurende een bepaalde periode getrouwd te zijn, het niet voorbeschikt is of dat dan met eenmaal dezelfde persoon is of met vier, vijf verschillende.

Ja, U lacht daarom, maar daar zit inderdaad iets waars in, maar indien er sprake zou zijn van of één of vier of vijf verschillende, dan mogen wij niet vergeten dat dan ook het huwelijk als tegenpart toch emotionele hoogtepunten biedt en wel gelijk met de aanvang en het verdere verloop van deze nieuwe huwelijken. Die tendenz is dus gelijk, of zij doorleefd worden met dezelfde of met een andere partner, dat is niet vast te stellen.

x Maar is het niet mogelijk dat er dan meer geleerd moet worden in zo'n leven door iemand die met veel verschillende mensen contact heeft moeten hebben?

Dit staat toch buiten de voorbeschikking, want gij hoeft niet te leren; als U niet wilt leren, dan leert U niet, dat staat er buiten.

x Dus het leren is een vrije wil?

Juist, Uw leren is Uw vrije wil of U leert of niet. Of U er dus profijt van trekt of niet dat is Uw vrije wil, maar de gebeurtenissen op zichzelf die staan vast. En dat is heel moeilijk om dat hier in zo'n kort bestek, want de tijd gaat zo langzamerhand opschieten, om dat in zo'n klein bestek helemaal duidelijk te maken. Dat is erg moeilijk.

x Mogen wij een volgende keer daarop terugkomen?

Ja, en ik geloof dat U er toch wel iets mee te maken krijgt, bij degenen die op het ogenblik een serie van lezingen geeft; daar krijgt U ook hetzelfde probleem, omdat dit ook met de godheid in verband staat. Maar U kunt er zeer zeker op terugkomen. Maar mogen wij dan voor het ogenblik de discussie sluiten? Dan, vrienden, hoop ik dat U het mij niet kwalijk neemt dat ik zo lang bezig ben geweest met deze laatste vraag, dat ik geen tijd meer over heb om voor een volgende vraag nog even gelegenheid te geven, maar ik neem dan inderdaad afscheid van U en ik ga het woord overgeven aan de laatste spreker van dezen avond.

De ORDE DER VERDRAAGZAMEN HOUDT HAAR BIJEENKOMSTEN IEDERE VRIJDAGAVOND (3 uur) in het gebouw "KEN U ZELVEN", de Ruyterstraat 41, D e n H a a g.
Bezoekt deze trouw en introduceer vooral steeds weer Uw vrienden en kennissen, mits zij serieus van ons werk willen kennismaken.

Door een kleine storing in het apparaat kon het begin van "HET SCHONE WOORD" helaas niet worden opgenomen; datgene wat wel is opgenomen laten wij hier volgen:

..... Wanneer hij slechts zijn eigen lot maar weet te dragen, wanneer hij zijn bewustzijn verruimt, begrijpt waarom hij is, voelt waarom de nood hem rijpt, voelt waarom het gemis der dingen in zijn lot werd vastgelegd. Maar als hij zich dit éne dit grootse ontzegt, wanneer hij de liefde begrijpen niet wil, dan zwijgt hem de stem van het weten stil. En dood is de wereld en dood is z'n zijn, verflakkerende vonk van het levenslicht, dat klein dat een ogenblik worstelt en bijna reeds zwicht voor het venijn van de nevel. Egoïstisch mens. Maar de grens werd getrokken door de liefde van God. Want liefde is in alle dingen en zou ik U het hoge lied der liefde moeten zingen? Dan zou ik zeggen ziet Uw God, Uw wereld, zie de sterren, zie wat er leeft, nabij en rond U, wat ook verre is. Dit alles wat leeft en streeft, het werd uit liefde geboren. Liefde van God, God in de stof van de wereld en in de koren der hemelen. En die liefde, dat is Uw levenslicht, die liefde die leidt door Uw lot. Hebt alles lief, maar laat Uw weg op God gericht. Min de wereld, min het leed, min wat ge weet en wat ge niet kent, min heel de ben(?) der schepping en dan zal Gods liefde als lichtende kracht U thuis voeren uit de stoffelijke nacht, uit de schemer van de geest, uit het vragen der sfeer, totdat ge verenigd zijt met Hem Uw Schepper en Heer. Ik dank U voor Uw aandacht.

Type- en Copiëerinrichting
J. R i e n t j e s
HAVENKADE 60 - SCHEVENINGEN
Telefoon - 55 41 62